

ta suno seime on. Ja Abraham andis Hager.
le leiba ja übhe nahk-lähkri wet ja satis tedda tem-
ma poiaga omimast kolaast ärre / ning ta läks ja el-
sis lörbes ärre. Qui nüud se wesfi loppes / pann
Hagar se lapse ühhe poösa alla / läks ja istus tem-
ma kohjal / töötis omima heale ja nuttis / et se läps-
pidi surrema. Ning Jummalal ingel hüdis Ha-
garit taetwast ja ütles : ärre parda / seit Jummal
on se poisi heale kuulnud. Ja Jummal teggi tem-
ma filmad lahti / et ta ühhe twee-kaevo näggi / ning
ta täitis se nahk-lähkri tweega ja jostis se poisi. Ja
Jummal oll se poisiga ja ta pasvis / ja temma em-
ma wottis temmale naese Egiprusse-maal. Sel-
cial sundis / et se punningas Abimelef Abrahami
wasto ütles. Jummal on finnoga keikis / mis sa-
jal teed / ja nüud waunu müsse sün Jummala ju-
kes / et finna ei müüe / ei mo poiale eggja mo poia
poiale latwitasust ei te ; sedda heateggemist mõda/
vis ma sulle ollen teiand / pead sa müsse teggema.
Ja Abraham wandus / ja teggid moslemad ühhe
Jadusse ja nüunmetasid sesamma paiga Peersebaks /
et nemmad moslemad seál ollid wandunud. Ja
Abraham sulutas Jehotwa selle lggawesse Jumma-
la nimme ja elles Wihstzahiva mal mitto pää-
ga sul wörros.

Wärrast sedda luggu siusas Jummal Abrahami
usko / kas ta tedda ülle felge asjade wöitäks karta/
ja ütles temma wasto : Et wöcta omma poeg / kes
finno ainus on / pedda sa armastad / Isaakiv ja wi-
zie sunna Maria male / ja wi tedda senna ühhe mäe
peale / mis ma sulle tahhan öölda / posletamisse-
ohvriks. Ja Abraham touis waera hõniko ülles /
ja lõhkus posletamisse-ohvri puud lõksi / ja touis
üles ja läks omma Pahhe poisi ja Isaakiga ära
senna paika. Kolmandamal pával töötis Abra-
ham ommad filmad üles ja näggi se paiga laugelt,
Ja Abraham ütles omma poiste wasto : jáge teie
ressliga seie / minna ja Isaak lähhäme senna Jum-
malat kummardama. Ja Abraham töötis need
posletamisse-ohvri puud ja panni neid omma poia
Isaaki selga / ja wöötis ennele kätte tuld ja nugga /
ja need moslemad läksid ühtlase. Ja Isaak rõlis
omma Issa Abrahambi wasto te peal ja ülcs : Mo-
issa ! ja ta ütles : Sill ma ollen mo poeg ; ja tei-
ne ütles : wata sün on se tulli ja need puud / eggja
pus on se tal posletamisse-ohvriks ? Ja Abraham
ütles : Küllab Jummal watab ennesele ühhe calle
posletamisse-ohvriks / mo poeg. Ja kui nemm od
tullid senna paika / mis Jummal temmale ollid ööl-
nud / teggi Abraham ühhe altari ja seadis need